

27.8.1978

"TKP'nin Sesi"

Pazar

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. Yorum: MHP faşist darbe kışkırtıyor (Has.)
2. Devrimci teori devrimci eylem programını: Demokratik ve devrimci iktidar (kitabın devamı)
3. Yorum: Barış için savaş (25.8.78 Em.)
4. Kürtçe ve Türkçe programımızı (24.8.78 Yaş.)
5. TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaşın"Barış ve Sosyalizm Sorunları"dergisine gönderdiği mesajı

Demokratik ve devrimci iktidar

Demokratik devrimin genişliği ve derinliği, sosyalist devrime dönüşme olanağı, emekçi kitlelerin bu sürece katılma derecesine, demokratik devrimin zaferinden doğan iktidarın siyasal ve sınıfsal içerğine bağlıdır.

1948-1949 Alman burjuva demokratik devrimini ve sosyalist devrimin belirtisi olarak onun gelişmesinin perspektiflerini tahlil ederken Marks ve Engels, burjuva demokratik devriminin kendisinden beklenen görevleri gerçekleştirebilmesi için, iktidara halkın gelmesinin gerektiğini belirtmişlerdir. Devrimci halk, tüm iktidarı ele almak ve gerici sınıfların direnişini ezecek kadar gözüpek ve kararlı bir geçici hükümet oluşturmak ve devrimi tam zafere kadar götürmek

zorundadır. Böylesi bir hükümet, kitlelerin devrimci girişimine dayanmak, onların arzularını yerine getirmek, devrim düşmanlarına karşı diktatörce bir erk kullanmak zorundadır. Marks ve Engels, her geçici devlet örgütünün devrimden sonra diktatörlüğü, enerjik bir diktatörlüğü gerektirdiğini vurgulamaktaydılar.

Rus devriminden ders çıkartan Lenin, proletaryanın ve onun Marksçı partisinin yönetimi altında gerçekleşen muzaffer demokratik devrimin burjuva demokrasisinin devletinden temelden farklı yeni tip bir siyasal iktidara, tamı tamına proletaryanın ve köylülerin devrimci demokratik diktatörlüğüne hayat verebileceğini yazıyor. Lenin'in anlayışına göre bu diktatörlük, halkın elinde, nihai zafere erişmek ve demokratik devrimin sosyalist devrime dönüştürülmesine gerekli koşulları hazırlamak için siyasal araç olarak hizmet etmek zorundadır.

Lenin, burjuva demokratik devrimini başarıyla ilerletebilmek için, daha ilk aşamadan itibaren, işçilerin ve köylülerin devrimci demokratik diktatörlüğünün organı olacak geçici bir devrimci hükümet kurmak gerektiğini belirtmiştir. Bu hükümet, köklü demokratik dönüşümleri gerçekleştirmek ve böylece sosyalist devrime geçmek için zemini hazırlamak durumundadır. ~~Bilimsel~~ Bilinmesi gereken sorun: "İşçi sınıfı temsilcilerinin geçici devrimci hükümete katılmaları kabul edilebilir mi?". Lenin şöyle diyor: "Fakat ilkesel açıdan, sosyal-demokrasinin geçici devrimci hükümete katılmasını kabul etmek, açıktır ki, bu katılmanın yerinde olup olmadığı sorununu çözümülemez." Lenin'e göre, böylesi bir hükümete katılmanın yerindeliği, somut koşullara, güçler dengesine, vb. bağlıdır. Böyle bir katılmanın karakteri ve amacı, ancak önceden belirlenebilir. Karşı-devrimci girişimlere karşı amansız bir mücadele ve işçi sınıfının öz çıkarlarını savunma.

Lenin'in, geçici devrimci hükümete katılma konusunda kaçınılmaz gördüğü koşullar, hükümetteki parti temsilcilerinin sıkı denetimini ve sosyalist devrim olan baş hedefi hiçbir zaman ihmal etmemek zorunluğuydu. Şöyle diyordu Lenin: "Yukarıdan eylem fikrini yaymak gerekir; en enerjik eylemlere, taaruza hazırlanmak gerekir; bu eylemlerin koşullarını ve biçimlerini incelemek gerekir."

Lenin, ayrıca her durumda, geçici devrimci hükümet üzerinde mutlaka aşağıdan bir baskı yapmak gerektiğini belirtmiştir. Bu aşağıdan baskıyı yapabilmek için, proletaryanın, partisi tarafından donanmış ve yönlendirilmiş olması gerekir. Silahlı baskıya başvurmanın nedeni, devrimin kazanımlarını korumak, sağlamlaştırmak ve yaymaktır.

Bu görevlerin gerçekleştirilmesinde, Leninizmin "sol blok" taktiğinin büyük bir önemi vardır. Lenin'in tanımına göre, bolşeviklerin bu taktiği, ülkenin en geniş demokratik kitlelerini (köylüleri,

kent küçük-burjuva tabakalarını, küçük memurları, aydınların demokratik unsurlarını ve diğerlerini, gerek Çarlık rejimine, gerekse kararsız ve karşı-devrimci liberal burjuvaziye karşı işçi sınıfıyla ortak eyleme, halka ortak devrimci çağrılara, parti dışı kitle örgütlerinde, seçim kampanyalarında vb. işbirliğine) teşvik etmek durumundadır. Somut sorunlar üzerinde geçici anlaşmalar, "sol blok"u oluşturan partilerin bağımsızlığını ne olursa olsun sınırlandırmayan, ilkesel bir karakter taşımak zorundadırlar.

Lenin devrimin dönüştürülmesi teorisini hazırlarken, tehlikeli goşist çarpıtmalara ve özellikle proletaryanın ve köylülerin devrimci demokratik diktatörlüğünün yerine tek başına proletaryanın diktatörlüğünün konması konusundaki çarpıtmaya karşı dikkatli olunmasını öğütlemiştir. Troçki tarafından atılan "...Çarsız bir işçi hükümeti"

çağrısını Lenin siyasal maceracılıkla suçlamıştır. Bu Troşkici slogan gerçekte, devrimin demokratik aşamasını atlama konusunda maceracı bir girişim, işçi sınıfının müttefiki olan köylülerin devrimci rolünü reddetme ve sonuç olarak, proletaryanın hegemonyası fikrini inkâr anlamına gelir.

Lenin, proletaryanın ve köylülerin devrimci demokratik diktatörlüğünün, geçici bir geçiş iktidarı olduğunu belirtmiştir. Bu diktatörlüğün görevi, burjuva demokratik devrimini sonuna kadar götürmektir. İşçi sınıfının ve bütün köylülerin bunda çıkarı vardır. Bunun sonucu olarak , işçilerin ve köylülerin hedefleri tektir, o halde eylemlerinin de birleşik olması gerekir.

Böyle bir hükümetin sağlamlığı, Lenin'e göre, işçi sınıfı ile köylüler ve toplumun diğer demokratik tabakaları arasındaki ittifakın sağlamlığına, "sol blok" taktiğinin ardıcıl bir şekilde uygulanmasına,

yeni devrimci dönüşümlere ulaşmak için bu hükümet üzerinde gerek aşağıdan, gerekse yukarıdan yapılan baskıya bağlıdır.

Dönüşüm döneminde sınıfsal güçlerin dağılımı ve kümeleşmesi

Lenin'in, demokratik devrimin sosyalist devrime dönüşmesinin kendiliğinden meydana gelmediği, fakat işçi sınıfının hegemonyası altında, söz konusu ülkenin emekçilerinin, devrimi frenlemeye çalışan burjuvaziye ve uzlaşmacı unsurlara karşı yürüttükleri sınıf mücadelesinin sonucu olduğu yolundaki öğütü, büyük bir ilkesel değere sahiptir. Bu durumda, devrimci mücadeleyi yönlendirmek ve örgütlenmek durumunda olan Marksçı proletarya partisinin özel rolü ve bu parti tarafından hazırlanan taktiğin önemi açıkça görülüyor. Burjuva demokratik devriminin zafere ulaşmasının ve sosyalist devrime dönüştürülmesinin

başlıca koşullarından biri budur.

Sınıfsal güçlerin, burjuva demokratik devriminin sosyalist devrime dönüştürülmesi için proletaryanın etrafında kümeleşmesi konusundaki Lenin'in fikirleri, günümüz devrim hareketi açısından büyük bir önem taşır. Sosyalist aşamaya geçiş, demokratik blok içindeki sınıf çelişkilerini ve hareketin yöneticiliği için mücadeleyi ön plana getirir.

İşçi sınıfı ile köylüler arasındaki ittifak, bu aşamada burjuvazinin direnişini kırabilecek güç olmaya devam eder. Fakat, şimdi söz konusu olan, artık tüm köylüler değil, fakat köylülerin sadece emekçi unsurlarıdır. Zaten, köylülerin emekçi unsurlarını kapsayan bu tabaka türdeş değildir: Hem yoksul köylüleri, yani hem emekçileri ve hem sömürülen unsurları, hem de başkalarının emeğini sövmeyen ya da

hemen hemen sömürmeyen küçük toprak sahiplerini, yani orta köylüleri kapsar.

Küçük-burjuvazinin bir bölümü olan orta köylüler, kırsal burjuvazisinin saflarında yer alabilir. Bu durumda proletaryanın görevi, orta köylülerin tereddütlerini dikkate almak, kent ve kırsal burjuvazisine karşı proletaryanın mücadelesinde en azından onların tarafsızlığını sağlamak, burjuvazinin safında yer almalarını engellemek, proletarya diktatörlüğünü azami ölçüde güçlendirerek küçük köylüleri proletaryanın davasına kazanmak ve onunla sağlam bir ittifak kurmaktır. Rus sosyalist devrimi, kırsalda işte böyle gelişti.

Ne var ki, orta köylü, kapitalist boyunduruktan bunaldığı için, kapitalist rejimin sona erdirilmesinde çıkar görmektedir ve bu nedenle, başından itibaren proletaryanın devrimci mücadelesini

destekleyebilir. Bu durumda proletarya, yoksul köylülere dayanarak, kent ve kır burjuvazisine karşı mücadele etmek için orta köylülerle sağlam bir ittifak kurmak zorundadır. Nitekim İkinci Dünya Savaşından sonra, demokratik devrimin sosyalist devrime dönüştürülmesi sırasında, bazı halk demokrasisisi ülkelerinde böyle bir gelişim olmuştur.

Lenin'in, sınıfsal güçlerin kümeleşmesi hakkındaki savının, sadece, köylülerin farklılaşması sorununa ve sosyalizm için mücadelede orta köylülerin şu veya bu tavrına indirgenmemesi gerekir. Leninizmin "sol blok" taktiği konusundaki yaklaşımı, devrimin sosyalist aşamasına geçiş sırasında, sınıfsal güçlerin ve toplumsal grupların dağılımında çeşitli ihtimalleri varsaymaktadır. Herşey, söz konusu ülkede, devrimin geliştiği tarihsel koşullara bağlıdır. Örneğin, 1905-1907 ilk Rus devriminde sınıfsal güçlerin dağılımı başka,

1945-1948'lerdeki Güney-Doğu Avrupa ülkelerinde demokratik halk devrimlerinin sınıfsal güçlerinin dağılımı başkadır.

20. yüzyılın başında, genel demokratik görevler, Rus işçi sınıfı tarafından burjuva demokratik devriminin sosyalist devrime dönüştürülmesi çerçevesinde ortaya kondu ve çözümlendi. Halk demokrasisi ülkelerine gelince, buralarda, ulusal kurtuluşçu geniş halk cephelerinin genel demokratik görevleri, özellikle anti-faşist mücadeleden kaunaklanmaktaydı. Bu da, sosyalizm ve demokrasi için mücadelelenin taktiğinde bir takım yeni unsurları belirledi. Bu yeni unsurlar özellikle şunlardır: Komünistlere, geniş halk tabakalarını harekete kazanma, proletarya yönetimini sağlama ve devrim için daha geniş bir sosyal taban yaratma olanağı sağlayan ulusal demokratik bir cephenin kuruluşu; bütün emekçi köylülerin ve kent emekçi tabakalarının proletaryayı izleme yeteneğini kazanmaları; ulusal bağımsızlık ve

demokrasî için mücadelede, proletaryanın geçici müttefik olarak ulusal burjuvaziyi kullanması; yönetici rol Marksçı-Leninci parti tarafından yerine getirilmekle birlikte, demokratik cephe hükümetlerinde çoğulcu parti sistemine gidilmesi, işçi sınıfı tarafından parlamenter mücadelenin çeşitli derecelerde kullanılması. Bununla birlikte, dış etkenin muazzam öneminin ve ön planda Sovyetler Birliği'nin aktif ve çok yönlü yardımlarının ve desteğinin göz önüne alınması gerekir.

Marksçı-Leninci, demokratik devrim ile sosyalist devrim~~ar~~ arasında net bir ayırım yapmakla birlikte, onları , proletaryanın devrimci mücadele zincirinin birer halkası olarak görür. Demokratik devrim, sosyalist devrimi hazırlar ve sosyalist devrime geçişte belli bir noktayı vurgular. Sosyalist devrimin kendisi, demokratik dönüşümlerin dolaysız sonucu, uzantısı ve tamamlanmasıdır.

Demokratik dönüşümler ile sosyalist mahiyetteki dönüşümler, sadece sıkı sıkıya birbirlerine bağlı değildir; fakat aynı zamanda bunlar, birbirleriyle iç içe geçebilirler. Nitekim, Avrupa'nın bazı halk demokrasisi ülkelerinde, sosyalist devrimin nesnel ve öznel önkoşulları olgunlaştığında, devrimin iki aşamasının yakınlaşması sırasında, demokratik ve sosyalist dönüşümler öylesine birbirine karışmıştı ki, onları zamanında ayırdetmek her zaman mümkün olamıyordu.

Dahası, demokratik devrim her yerde sosyalist devrimden önce olmadı. Örneğin, feodal ve köleci ilişkilerin pratik olarak varolmadığı Bulgaristan'da, demokratik görevler, proletarya diktatörlüğünün kuruluşu için mücadele sırasında çözüme kavuştu. Elbette orada da, genel demokratik görevler ilk planda yer alıyordu. Fakat bunlar, sosyalist devrim tarafından çözümlendiler.

Günümüzün anti-tekel demokratik hareketleri, -emperyalist sistemin sosyalizme geçiş için zemin hazırladığı- yeni tarihsel koşullarda gelişme, gibi bir özellik taşıyorlar.

Tekellerin diktatörlüğünün yıkılması, ilk aşamadan, demokratik aşamadan itibaren gerici güçlerin bir bölümünün yıkılması sonucunu verebilir. Bu da, büyük tekellerin mülkiyetinin millileştirilmesiyle, ekonomide ~~x~~ hemen güçlü bir kamu sektörünün kurulmasına olanak sağlar. Bu, sosyalizme daha sonraki geçişi kolaylaştırır. Doğal olarak bu arada, dünya sosyalist sisteminin varlığını, onun siyasal ve ekonomik etkisinin artışıını, ulusal kurtuluş hareketlerine sağladığı geniş yardımı, uluslararası işçi sınıfının organizasyonunun ilerlemesini ve faaliyetlerinin yoğunlaşmasını, emperyalizme karşı mücadelede enter-nasyonal komünist hareketin omuz omuzalığını, uluslararası arenada oluşan, geçmişe oranla çok daha elverişli güç dengesini vb. de

hesaba katmak gerekir. Bütün bunlar, anti-tekel hareketi sosyalist devrime dönüştürmek için devrimci mücadelenin genişlemesini kolaylaştıran önemli dış etkenlerdir.

Objektif olarak, demokratik aşama ile sosyalist aşama arasındaki yakınlaşma ne kadar güçlü olursa olsun, öznel etken günümüzde gitgide daha büyük bir önem kazanıyor. Özellikle ve herşeyden önce, kitlelerin geniş desteğinden yararlanan güçlü Marksçı-Leninci partilerin varlığı ; herkes için hazırlanmış zorunlu bir şemayı değil de, sınıf mücadelesini düzenleyen genel yasaları, ülkeye özgü koşulları ve tarihsel deneyimi rehber alan bu partilerin esnek ve ihtiyatlı politikası büyük bir önem kazanmaktadır. Sosyalizm uğruna savaşın bütünleyici parçası olarak görülen demokrasi için mücadelede komünistler, siyasal bilinç düzeylerini yükseltmeye çalıştıkları kitlelerle bağlarını sürekli sıklaştırmakta ve onlara sosyalist devrimin görevle-

ve bu devrimi gerçekleştirmenin gerekliliğini anlatmaktadırlar. L.Brejnev, 1969 yılında toplanan Uluslararası Komünist ve İşçi Partileri Konferansı'nda şöyle diyordu: "Çok çeşitli alanlarda yoğun bir mücadelelenin bizi beklediğini çok iyi biliyoruz. İşçi sınıfının devrimci öncü gücü, bu mücadelenin gerçek koşullarından kopmamak, bu mücadelenin başlıca itici güçlerini ve aşamalarını doğru bir şekilde tanımlamak ve emperyalizme karşı savaş için kitleleri ayaklandırmak zorundadır. Komünist ve İşçi Partileri açısından emperyalizme karşı kavga, nihai hedeflerimiz için, diğer bütün emekçi tabakalarla ittifak halinde işçi sınıfının siyasal iktidarı ele geçirmesi için mücadeleden, sosyalizm için mücadeleden ayrılamaz. Başarının anahtarını, tüm dünya komünistlerinin omuz omuzalığında, tüm anti-emperyalist güçler arasındaki ittifakın sağlamlaşmasında görüyoruz."

MHP Faşist Darbe Kısırtıyor

Faşist MHP'nin propaganda aygıtı ~~ikixxxixixixix~~ bir yandan, sözde legal yoldan, hükûmeti düşürmekten söz ediyor, bir yandan da el altından, 30 Ağustos'ta bir askersel darbe olacağı söylentisini yaygınlaştırıyor. Bu iki yanlı propaganda birleştirildiği zaman, ortaya şu gerçek çıkıyor: Faşist MHP bütün olanaklarıyla askersel bir darbex peşinde koşuyor.

Bu ~~xxix~~ faşist komplo, ~~xxixxxixix~~ muhalefet partileri arasında ortaya çıkan anlaşmazlığın su yüzüne vurulmasıyla iyice gözle görülür olmuştur. Parlâmentoda en çok saldıyası olan muhalefet partisinin başı Demirel "hükûmeti düşürecek ~~güzünüz~~xxkxxx yeterli oyumuz yok"

derken, Türkeş, "çok kısa bir süre sonra hükûmetin düşeceği" yolunda demeç üstüne demeç veriyor. Böylece, Türkeş'in parlâmenter bir yol değil, doğrudan doğruya ~~askerlerle bir darbe~~ darbe yolunu seçtiği bir kez daha kanıtlanıyor.

Faşizmin komplo, darbe peşinde koşması, tepeden inme yöntemlerle erki ele geçirmesi ve yığınların üzerinde kanlı bir zulüm kurması ~~ki~~ onun bilinen yönleridir. Ama sorun, faşist MHP'nin ~~ix~~ yalnız düş görmediği, artık ~~pratik~~ uygulamaya geçtiğidir. ~~Faşist darbe girişimleri~~ ~~su ysa da bu ölçüde ordusüne yansıyork~~

Daha 1977 yılında Türkiye başlıca iki faşist askersel darbe girişimiyle yüz yüze gelmiştir. Bunlardan ilki 5 Mart'da, küçük bir Harb ^{acak,} Okullu öğrenci gurubunun ayaklanmasıyla başlatıl~~ıxxx~~ ~~plânlanıxxx~~ ve ~~xxxxxxx~~ AP ve MHP'nin sokak gösterileriyle ~~xxxxxxx~~ MHP'nin

sızdırdığı subayların girişimiyle ordu kışkırtılacaktı. Bu girişim başarısızlığa uğradı. Hemen arkasından basına Kara Kuvvetleri Komutanlığı ile ilgili bir bunalım olarak yansıyan 5 Haziran ^{girişiminde} darbe girişimi ortaya çıktı. Bu girişimde artık MHP'nin ~~katkısı~~ rolü basına yansıtılacak kadar açıktı. Bu darbe doğrudan doğruya Türkeş'in evinde toplanan ~~200~~ ~~katılımcı~~ aralarında üç generalin de bulunduğu, ^{ve} burada Ersun'un da katıldığı toplantıda plânlandı. Nedir ki, faşist darbeciler bu kez de başarısızlığa uğradılar. 12 Mart deneyinden hareket eden kimi generaller başarısızlığı önceden görerek darbeye karşı çıktılar. Aynı zamanda başta TKP olmak üzere, sosyalist partiler, sendikalar böylesi girişimlere karşı sürekli uyarı görevlerini yaparak, darbecilerin başarısızlığa uğramalarında ~~katkıda bulunmuşlardır~~. Önemli rol oynadılar.

Şimdi, 30 Ağustos günüyle bağlı olarak yayılan darbe söylentileri karşısında yapılması gereken, bu söylentileri küçümsemek olamaz.

Hükûmet, gerici-faşist güçlerin herhangi bir faşist darbe girişimine karşı gereken bütün önlemleri almalı, her şeyden önce, ordu içine sızan faşist, MHP'li ~~xxx~~ elemanları açığa çıkarmalı, ~~kuvvetler~~ silâhlı kuvvetleri bunlardan arındırmalıdır.

Çoktan beri, tüm demokratik basın, orduya yönelen faşist sızmalara boyutlarını sergiliyor. Hükûmetin gözünü açacak nice belirti basında yer alıyor.

Hükûmet, örneğin, yalnız Malatya ve 1977 1 Mayıs olaylarının köklerini gereğince araştırdığı zaman Kontr-gerillayla MHP arasındaki sıkı bağları ortaya çıkarabilir, darbe girişimcilerini suç üstü yakalayabilir.

Daha Malatya'da kanlı olaylar ortaya çıkmadan önce, TKP'nin Sesi radyosu yaptığı yayınlarda, bu ildeki bazı subaylarla faşist komando-

lar arasındaki bağları açığa vurmuş, bu subayların, ordu depolarından faşist komandoların silâh çalmalarına göz yumduklarını açıklamıştı. Sonraki ^{gelişmeler,} olaylar, Malatya olaylarının, ~~Kontr-gerillanın tertiplediği~~ Belediye Başkanı Fendoğlunu öldürme provokasyonlarının MHP ile kontr-gerillaca, CIA ajanı ~~ex~~orduya sızdırılmış subaylarca hazırlandığını gösterdi.

1 Mayıs kanlı kırımı faşizmin, MHP'nin Kontr-gerillayla, ordu içine sızdırılan CIA ajanlarıyla olan organik bağlarını daha da açık gözler~~in~~ önüne serdi.

1 Mayıs doğrudan kontr-gerillanın, maocu ajanlarla birlikte giri~~ti~~tiği kanlı bir tertipti. ^{Bir da} Amacı, faşist bir darbe için ortam hazırlamak ~~olan~~ girişim~~ti~~ tı. Her şeyden önce, ^{legal kuruluş olan} ~~asıl adı~~ Özel Harp Dairesi,

ⁿⁱⁿ ~~olan~~ (Kontr-gerillanın) ^{Tuğ} ~~şefi~~ ~~Kurmay~~ ~~Albay~~ ~~Ör~~ General Atilla Erdoğan

faşist MHP'nin baş destekçilerindendir. ~~Bu~~ İşte bu örgüt, 1977 1 Mayıs kırımını plânladı. Maocu provokatörlerin dışında, 1 Mayıs provokasyonunun uygulayıcıları gerçekte doğrudan doğruya Kıbrıs'taki birliklerden getirilen Kontr-Gerilla ajanlarıydı. Kıbrıs/^{taki birlikler,} kontr-gerillanın yuvalandığı başlıca ~~başlıca merkezlerden birisidir.~~ Bu birliklere bağlı kimselerden oluşturulan Kontr-gerilla örgütünün başında Kurmay Albay Orhan Kilercioğlu bulunuyor. 1 Mayıs kırımını düzenleyenler, 29 Nisan gecesi saat 2'de, Türkeş'in manevi teyzesi diye tanınan bir kadının Yakacıktaki evinde, aralarında Türkeş de bulunmak üzere ~~xxx~~ toplanmışlardır. Toplantıya ~~xxx~~ biri minübüs olmak üzere 15 kadar arabayla çok sayıda kimse katılmış, ayak üstü, bahçede yapılan toplantı kısa sürede dağılmıştır.

1977-1 Mayıs kanlı kırımı, faşizmin gerçek yüzünü emekçi yığınlara olanca çıplaklığı ile göstermekle kalmadı, MHP'nin Kontr-gerillayla,

bağlarını ve faşist tırmanışın ordu içindeki sızma girişimini de
örtaya ~~çıkardık~~ koyuyor.

Faşist MHP'nin yaygınlaştırdığı darbe söylentilerinin yoğunlaş-
tığı şu sıralarda, ~~hükûmetin bir çok~~ orduya sızmaya çalışan halk
düşmanlarının girişimlerini yakından incelemek, tüm yurtsever subayla-
rı, assubayları, erleri uyarmak büyük önem taşıyor.

TKP'nin Sesi Radyosu bu görevini yerine getirmeye devam edecektir.